

Valse Voorstellingen van Jezus

Door Prof. J.S. Malan

Vertaald uit het Afrikaans, Schriftplaatsen uit de Statenvertaling (1977), voetnoten, door mij aangebracht. M.V.

Inhoud:

De aanslag op de Bijbel als het geïnspireerde Woord van God lijkt op een openlijke aanval op de Persoon, het Messiaschap en de Godheid van Jezus Christus. Een groot aantal theologen neemt aan dit debat deel en het is duidelijk dat de agnostici, die niet “de Jezus van het geloof” aanvaarden, in vele kringen de overhand beginnen te krijgen. Fundamentele stellingen over de Godheid van Jezus, alsook over het geloof, worden als een antwoord hierop in dit artikel aangeboden.

De Persoon van Jezus Christus – zijn identiteit en positie als een historisch figuur, zijn Godheid en de wijze waarop Hij door Christenen aanbeden wordt – is voor de zoveelste keer in de kerkgeschiedenis een erg omstreden zaak waarover in vele kringen, ook in theologische faculteiten en seminaries, hevig debatteerd wordt. Een sterke beweging is gebouwd rondom het misleidende idee dat de **historische Jezus** (de zgn. **ware Jezus**) duidelijk onderscheiden moet worden van de **mythische Jezus** of de **cultische Jezus** die in de Christelijke kerk vereerd en aanbeden wordt.

Een van de meest schokkende feiten omtrent de huidige veldtocht tegen de Jezus van de Bijbel is dat zoveel van de leidende theologen, aan theologische universiteitsfaculteiten, dit actief ondersteunen. Zij stellen openlijk de gevestigde dogmatische beschouwingen over Jezus als Christus (de beloofde Messias) en Zoon van God in vraag. In het proces van de ‘ontdekking’ van de *historische Jezus*, scheiden zij de *verkondigde Jezus* van zijn Godheid, in een poging om deze twee voorstellingen van Hem met elkaar te verzoenen.

Een Evangelisch Christen die een sterk standpunt tegen deze veldtocht inneemt, is Dr. Douglas Groothuis van de VSA. In zijn boek **Searching for the real Jezus** (1996) zegt hij het volgende in Hoofdstuk 2:

“Academici zijn normaal gezien niet bekend voor acteerprestaties, maar voor hun vakkundigheid. Zij die in ivoren torens leven zien neer op Hollywood en zijn eindeloze zucht naar zelfverheerlijking, vertoon en propaganda. Zo denken wij althans. Een Groep Nieuwtestamentische geleerden, die zichzelf het **Jezus Seminarie** noemen, heeft de media onlangs met hun hoogst omstreden ideeën over Jezus overstroomd. De groep is in 1985 opgericht met het uitdrukkelijke doel om onwetende Christenen in te lichten over wat de wetenschap ons van het Nieuwe Testament en van Jezus kan vertellen. Een van de leden van het Seminarie, John Dominic Crossan, zegt dat ‘het zoeken naar de historische Jezus verder reikt dan wetenschappelijke kringen, om ook predikanten, gewone lidmaten, de populaire pers en het televisiebedrijf in te sluiten’. Zij verzekeren ons dat de ware Jezus niet de traditionele liefdevolle Jezus is, maar een radicalist die de kerk in die hoedanigheid ernstig moet leren aanvaarden. Het meesterbrein van het Seminarie, Robert Funk, zegt: ‘Wij willen dat Jezus ons bevrijdt. De enige Jezus die mensen willen hebben is een mythische. Zij verlangen niet naar de echte Jezus. Zij willen er een hebben die zij kunnen aanbidden - de cultische Jezus’. Een ander lid van het Seminarie, Roy Hoover, zegt dat het zijn doel is: ‘om Jezus te redden van de [ongeloofwaardige] verhalenvertellers die de Evangelieën hebben opgesteld.’”

De bijdrage van UNISA

Theologen van Zuid-Afrikaanse universiteiten, vooral aan de Universiteit van Zuid-Afrika (Unisa), zijn gemotiveerd tot het debat over Jezus toegetreden. Zij volgen voornamelijk de benadering van het Jezus Seminarie in de VSA in hun pogingen om een beeld van de historische Jezus te creëren. In dat proces wordt de Bijbel óf in vraag gesteld óf verdraaid, en zodoende als een betrouwbare inlichtingsbron verworpen. In de meeste gevallen worden andere inlichtingsbronnen over Jezus geraadpleegd.

Onderzoek over dit onderwerp door Unisa zijn ‘Instituut vir Theologie en Religie’ is in september 1997 op een conferentie over Jezus uitgelopen. De oplevering daarvan is kort daarna in een boek gepubliceerd onder de titel **Images of Jezus**. Dit boek is onder redactie van prof. C.W. du Toit verschenen, die de directeur van het Instituut is. Hierna een kort overzicht van sommige hoofdstukken in het boek:

- **Op zoek naar de historische Jezus**, door prof. A.G. van Aarde, NT, Univ. van Pretoria (Hervormde Kerk)

De auteur verwijst naar de [onwerkelijke] Jezus tot wie de Christen bidt alsof hij tot God bidt. Hij zegt dat hier het gebruik bij kerkvaders zoals Clemens en Ignatius ontstaan is, maar dat het Nieuwe Testament (NT) meestal reserveringen heeft om Jezus God te noemen (blz. 1). Volgens prof. Van Aarde is het ook problematisch om Jezus ‘Christus’ te noemen. In dit verband verwijst hij naar het boek van Den Heyer: **Opnieuw: Wie is Jezus?** (1996:78-80), waarin hij Jezus beschrijft als “een Messias die nooit een Messias wou zijn”.

De professor beweert dat er een verschil is tussen de **historische Jezus** (de zogenaamde ‘werkelijke Jezus’) en de **Jezus van geloof** (de gepredikte Jezus, zoals door de kerk voorgesteld):

“Waarom zien onderzoekers hier een verschil? Het antwoord is daarin gelegen dat Jezus zichzelf niet als de Christus, de Zoon des mensen, de Zoon van God, of als God heeft beschouwd. De mensen van zijn tijd hebben hem ook niet als de Zoon van God beschouwd. De Bijbel (NT), de latere kerkvaders, en de opstellers van de vierde-eeuwse belijdenisgeschriften hebben hem in deze termen omschreven” (blz. 3).

- **De fictieve voorstellingen van Jezus: Beelden van Jezus in de literatuur**, door prof. C.W. du Toit van Unisa

In strijd met teksten zoals Filippenzen 3:10 en 2 Petrus 3:18 verklaart prof. Du Toit het volgende:

“Het is onmogelijk om de werkelijke historische Jezus te kennen. De Jezus van de geschiedenis wordt dikwijls met de Christus van het geloof verward. De Christus van het geloof kan niet een bevoorrechte positie boven de historische Jezus bekleden” (blz. 65).

Men beweert dat het beter is om d.m.v. literaire voorstellingen de ware Jezus te leren kennen:

“De theologie en de literatuurwetenschap zijn nauw aan elkaar verwant; zij beïnvloeden elkaar wederzijds en overlappen elkaar ook. De traditionele Christelijke theologie wordt echter in grote mate door Bijbel, dogma en belijdenisgeschriften beperkt. Het verhaal is echter vrij en kan kritische en uitdagende vragen stellen die van onschatbare waarde zijn voor de theologie, maar dat ligt wat ongemakkelijk voor de God van dogma en belijdenisgeschriften. Het verhaal kan ook tot verbeelding en creativiteit stimuleren. Verbeelding is van grote waarde in een eeuw waarin het mensdom voelt dat het geen objectieve basis heeft voor de waarheid en een god die zichzelf heeft teruggetrokken (*deus absconditus*)” (blz. 68).

“Fictieve voorstellingen van Jezus die in novellen, poëzie en drama’s worden gevonden, helpen ons om vanuit een nieuw perspectief naar de Evangelieën te kijken. Waardevolle vragen worden gesteld over de historische betrouwbaarheid en genoegzaamheid van theologische interpretaties van de Evangelieën” (blz. 69). Onder ‘goede’ voorbeelden van zulke voorstellingen van Jezus wordt de novelle van Nikos Kazantzakis **The last temptation** genoemd. (blz. 71).

Een Ander voorbeeld is **The brook Kerith** door George Moore. Hierin wordt Jezus geïnterpreteerd vanuit het oogpunt van een marginale bijbelse figuur, namelijk Jozef van Arimathéa. Jezus wordt

aan het einde van zijn leven als een bittere apocalypticus uitgebeeld, die slechts gedeeltelijk bij zijn verstand is. Hij wordt onbeheerst kwaad en tot de dood veroordeeld. Jozef krijgt Jezus' lichaam na zijn kruisiging, vindt dat hij niet dood is, helpt hem om bij te komen en neemt hem mee naar een nabijgelegen Esseens klooster, bij de beek Kerith.

Jozef wordt kort hierna om het leven gebracht en Jezus verlaat het klooster om vier jaar lang een schaapherder te worden. Hij denkt terug aan het verleden en verwerkt het trauma van zijn kruisiging. Hij heeft bitter berouw over zijn messiaanse pretenties, zijn apocalyptische, wereldhatende pessimisme, en zijn taal van verdoeming en haat.

In deze voorstelling ontmoet Jezus later Paulus maar verbergt aanvankelijk zijn identiteit. Hij hoort voor de eerste keer van Paulus van het Christendom. Nadat Jezus zijn volle verhaal aan Paulus verteld heeft, vlucht Paulus verwilderd weg. Jezus volgt hem en zegt hem dat zijn evangelie op een leugen gebaseerd is. Paulus verwerpt dit verhaal als een leugen en beschouwt Jezus als van zijn verstand beroofd. Jezus zegt dan tot hem: "Alle dingen zijn God, Paulus: jij bent God en ik ben God. Als ik zou zeggen dat jij een mens bent en ik God, dan zou ik die krankzinnige persoon zijn die jij denkt dat ik ben" (blz. 74).

Over deze godslasterlijke wanvoorstelling van Jezus door George Moore zegt prof. Du Toit: "Moore zijn Jezus heeft waarlijk bestaan – hij wilde een volkomen mens zijn met een innig medegevoel en liefde voor de wereld" (blz. 74).

Er wordt ook naar de 'waarde' van verscheidene andere lasterlijke voorstellingen van Jezus gekeken, bv. de politieke rol van **Comrade Jesus** en Breyten Breytenbachs Zen-Boeddhistische beschouwing dat de mens zijn eigen verlosser is, dat God machteloos is en Jezus een mythe. Prof. Du Toit sluit zijn relaas dan zo af:

"De persoon van Jezus is en zal een bron van inspiratie blijven in de wereld van de letterkunde. Hoe hij voorgesteld zal worden, is onvoorspelbaar. Misschien als de existentiële verklaarder van het leven, als een maatschappelijke hervormer, een politieke activist, een geestelijke leider, een moralist, een intergeloof-bemiddelaar, een culturele leider of een kosmische gids. Voorstellingen van Jezus die buiten de kerkelijke dogma's gemaakt worden, en die onafhankelijk zijn van theologische interpretatie, moeten verwelkomd worden. Dit verzekert een kritische en creatieve kijk op het mensdom en zijn godsdienst" (blz. 89).

- **From Galilee to Hollywood: Jesus on the screen**, door prof. J. Engelbrecht, NT Unisa

Het leven van Jezus zoals geacteerd in films, wordt in dit hoofdstuk beschreven. Melding wordt gemaakt van verschillende (meestal lasterlijke) Jezus-films, zoals bv. 'King of kings', 'Godspell', 'Jesus Christ Superstar', 'The last temptation of Christ', en 'Jesus of Montreal'. De sterke openbare reactie tegen de onbijbelse en godslasterlijke aard van sommige van deze films, wordt als volgt door Prof. Engelbrecht beantwoord:

"Vele van de bevindingen van het Jezus Seminarie en andere geleerden wordt door kerken verworpen. Dit wordt óf niet in kerken gehoord, óf enkel bij wijze van afkeuring gebracht. Naar mijn mening is de Jezus-film verantwoord. Ten eerste, in een seculiere wereld waar kerk en Bijbel niet meer de invloed hebben op vele mensen als een paar geslachten terug, kan het verhaal van Jezus op film weer aandacht schenken aan de Man van Galilea. Ten tweede kunnen eigentijdse interpretaties van Jezus helpen om de moderne sceptici, zowel als de fundamentalistische, te bevrijden van een letterlijke benadering van de Bijbel, en van de Evangelien in het bijzonder" (blz. 120).

- **Jesus in the world of religions**, door G.A. van den Heever, NT Unisa

De auteur zegt dat het 'geconstrueerde' beeld van Jezus Christus helemaal thuis hoort in de wereld van de godsdiensten, omdat het met de middelaarsmythes van andere religieën overeenstemt. Jezus wordt in dat hoofdstuk met Boeddha, Zoroaster en Krishna vergeleken. De gevolgtrekking wordt gemaakt dat Christus' ervaringen en aanspraken een herhaling zijn van hetgeen in andere godsdiensten reeds voorgekomen is. Hierna een van de paragrafen uit deze vergelijkende studie:

“In Boeddhisme, Hindoeïsme en het Christendom is er een sterk geloof dat God het mensdom in een menselijk lichaam bezoekt. Daar wordt geloofd dat zowel Boeddha als Jezus reeds vóór hun geboorte bestaan hebben. In beide tradities is er een mate van onzekerheid over de toekomst van Sakyamuni en Jezus. In het Boeddhisme is er het geloof in Boeddha Maitreya die nog moet komen, terwijl in de Christendom er een geloof is in de wederkomst van Jezus. Boeddha en Jezus zijn allebei volgens de overlevering uit koninklijke linies afkomstig. Lange geslachtsregisters worden aangeboden, waarin sterke overeenkomsten zijn. Een opvallend kenmerk van het Boeddhisme is haar ingesteldheid op de redding van het ganse mensdom, en haar zendingsijver om de *dharma*¹ in de hele wereld te verkondigen. Deze eigenschap vindt een gelijkenis met de zendingsopdracht van Christus aan zijn discipelen, en de zendingsijver van de Christendom. De universalistische² beschouwing van de belangrijkheid van Christus voor alle mensen stemt overeen met de Boeddhistische visie dat Boeddha een incarnatie was voor de redding van het gehele menselijke geslacht” (blz. 212).

Van den Heever eindigt zijn betoog met een sterk pleidooi voor een multigodsdienstige beschouwing van de positie en rol van Jezus. Dit lijkt een logische conclusie te zijn voor een boek van deze aard:

“Indien het waar is dat de ‘constructie’ van Jezus in het vroege Christendom in overeenstemming is met die van Boeddha, Zoroaster en Krishna, dan moet de vraag beantwoord worden wat voor voordelen er gelegen zijn aan een vergelijkende studie van deze aard ... Het vroege Christendom en zijn ‘geconstrueerde’ verlosser, in de vreemdheid van een Oosterse godsdienst aan te treffen, moet zeker nieuwe en onverwachte mogelijkheden aan Christenen bieden om Jezus Christus opnieuw te ‘construeren’. Dit is vooral belangrijk voor het debat over de contextualisering van het Christendom in Afrika. Meer nog, behoort dit Christenen, Joden, Boeddhisten en Hindoes tot een gezonder en meer verdraagzame interactie aan te moedigen op het culturele en godsdienstige vlak. Hoe sterk wij ook in ons eigen uniek-zijn willen geloven, drinken wij toch allemaal uit dezelfde fontein” (blz. 221).

DE WARE JEZUS

De ware Jezus is *niet* de historische Jezus van de moderne theologische wetenschap en letterkunde die van al de aspecten van zijn goddelijk wezen ontdaan werd en tot een profeet zonder kruis of evangelieboodschap werd gereduceerd. Jezus heeft nooit ontkend dat Hij de Zoon van God is, en het niet aan zijn latere volgelingen overgelaten om Hem als zodanig te verkondigen (zie Matt. 26:63-64; Joh. 5:17-18 en 10:36). Door de Jezus van geloof te degraderen tot een sterfelijk mens, die zijn roeping als Verlosser en Lam van God trachtte te ontwijken, scharen de moderne schriftgeleerden zich bij hun eerste-eeuwse evenknieën die eendrachtig Jezus’ aanspraak verwierpen dat Hij de Messias is van Israël, de Zoon van God en de Verlosser van de wereld.

De ware Jezus heeft het niet aan de latere kerkvaders overgelaten om Hem tot Christus en God te verklaren. Hij en zijn onmiddellijke volgelingen hebben dit zelf gedaan:

- “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.... In Hem was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen ... En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid” (Joh. 1:1-4, 14).

¹ **Dharma** (Sanskriet: “de drager, de ondersteuner”) duidt in het oude India de gang der natuur, de orde in de kosmos, maar ook de orde in het maatschappelijke leven aan. Het leven dient volgens het hindoeïsme in overeenstemming met de dharma: de kosmische en sacrale orde te zijn. De regels hiervoor zijn neergelegd in leerboeken (dharmasūtras en dharmashāstras)... (Van Goor’s Encyclopedisch Woordenboek der Godsdiensten, 1970).

² **Universalisme**: geloof aan de algemeenheid van Gods genade (Van Dale-cdrom)

- “En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u [dat] niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is” (Matt. 16:16-17).
- Jezus heeft ronduit verklaard: “Ik en de Vader zijn een” (Joh 10:30); “Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien ...Geloofst gij niet, dat Ik in de Vader [ben], en de Vader in Mij is?” (Joh. 14:9-10).
- “En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!” (Joh. 20:28).
- Petrus heeft van Jezus Christus gezegd: “deze is een Heere van allen” (Hand. 10:36). In grote eerbied verwijst hij in zijn zendbrief naar “onze God en Zaligmaker, Jezus Christus” (2 Pet. 1:1).
- Johannes beschrijft de grondslag van ons geloof wanneer hij van onze verhouding met de Heer Jezus zegt: “wij zijn in de Waarachtige, [namelijk] in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven” (1 Joh. 5:20).
- Paulus heeft gezegd van Christus naar de vlees: “Welke is God boven allen te prijzen in eeuwigheid”. (Rom. 9:5). “Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk” (Kol. 2:9).

De ware Jezus is ook *niet* de kosmische Jezus van alle geloven; daarom is er geen band of overeenkomst tussen hem en Boeddha, Krishna, Zoroaster, of wat voor andere heidense godsdienstige figuur dan ook. Hij staat niet in dienst van een verward en misleid mensdom om de weg tot de vereniging van alle godsdiensten aan te wijzen. Jezus is het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt, zoals ons geleerd werd, om dit tegenover Hem, als de enige Verlosser, te belijden en te bevestigen. Dit sluit ook elke verbinding met afgodendienst uit.

Over al de vervalsingen van Jezus zegt Douglas Groothuis in zijn boek *Searching for the real Jesus*:

“Jezus is niet een vrijzinnig figuur waarop wij naar willekeur onze nietige theorieën, hoop en vrees kunnen projecteren. Hij is een levende werkelijkheid die door niemand overmeesterd kan worden omdat Hij de Meester van de heelal is. Hij daagt elk namaaksel met zijn oprechtheid uit, en elke verdraaiing met zijn waarheid... Het kruis blijft een historisch feit en het evangelie is en blijft de enige manier waardoor mensen vrijgemaakt kunnen worden (Joh. 8:31-32)”.

De prijs van misleiding

De prijs van geestelijke misleiding en bedrog is onberekenbaar hoog. De ware Jezus te verwerpen, leidt tot de eeuwige val van de mens, omdat hij de enige weg tot de opstanding en het leven afwijst. Simeon heeft gezegd:

“En Simeon zegende hen, en zeide tot Maria, Zijn moeder: Zie, Deze wordt gezet tot een val en opstanding van velen in Israël, en tot een teken, dat weersproken zal worden” (Luk. 2:34).

De Bijbel stelt het duidelijk dat elke vervalsing van Jezus onder de directe inwerking van Satan gebeurt, omdat het zijn doel is om de mens van de ware Verlosser af te houden:

“Doch ik vrees, dat enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, [om af te wijken] van de eenvoudigheid, die in Christus is. Want indien hij, die komt, een andere Jezus predikte, die wij niet gepredikt hebben, of [indien] gij een anderen geest ontvingt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij [hem] met recht” (2 Kor. 11:3-4).

Alle karikaturen en vervalsingen van Jezus maken deel uit van Satans eeuwenoude plan om de wereld vóór de wederkomst van de ware Jezus onder het beheer van een **valse Jezus – de Antichrist** – te brengen. De **andere Jezussen** waartegen Paulus de Korinthiërs waarschuwt zijn dus allemaal

verdraaiingen van de ware Jezus, waarmee Satan de Christelijke kerk binnendringt om mensen te misleiden en om ze uiteindelijk aan de Antichrist uit te leveren.

Alle mensen stemmen, geestelijk gesproken, met één van deze twee koninkrijken in: het koninkrijk van God óf het koninkrijk van Satan. Voor wereldlingen is het echter heel moeilijk om deze twee koninkrijken te onderscheiden, omdat Satan erin gespecialiseerd is om mensen godsdienstig te misleiden. Hij weet dat de meeste mensen godsdienstig zijn en biedt hun een valse godsdienst aan om hen in zijn macht te krijgen. In de Christelijke wereld komt hij met valse voorstellingen aan van Jezus, die in associatie met een dode vormengodsdienst, of met andere soorten van misleiding, aan mensen aangeboden worden.

U moet het feit duidelijk onder ogen zien dat er een valse vorm van Christendom bestaat, dat onder het beheer van Satan staat, waardoor hij mensen misleidt. Deze mensen gaan op een dag naar de hel toe, al beroemen zij zichzelf ook op de naam van 'Jezus' (Matt. 7:21-23). Zij zijn niet wedergebo- ren en dienen een **andere Jezus**.

Net zo ook was er in de tijd van Jezus een meerderheid van godsdienstige leiders in Israël die, hoe- wel zij de God van Israël met de mond beleden hebben, in werkelijkheid kinderen van de duivel waren (Joh. 8:41-44). Het is een onvermijdelijk feit dat de mens óf een kind van God, óf een kind van de duivel is. U aanbidt óf de ware Christus, óf u staat onder de misleiding van de Antichrist.

De Joden die de ware Jezus verworpen hebben, worden duidelijk geconfronteerd met het feit dat hun geestelijke verblindings ertoe zal leiden dat zij een verbond met de valse messias zullen sluiten:

“Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam [*de valse messias*], die zult gij aannemen” (Joh. 5:43).

Hetzelfde beginsel geldt ook voor mensen in onze tijd die de ware, bijbelse Jezus, vervalsen door zijn openbaringen en uitspraken te verwerpen, evangelische dogma's als een hindernis te beschou- wen en lasterlijke wanvoorstellingen van Hem te maken. Zij zullen een verbond met de valse Christus sluiten, als zij zich niet bekeren.

Openbaringen van God

Een Grote bron van kommer is dat tal van theologen hun eigen kennis ondermijnen door de geloof- waardigheid van de Bijbel als het geïnspireerde Woord van God in diskrediet te brengen. Het ge- volg is dat velen van hen de Bijbel niet meer toegewijd onderzoeken, maar dat zij zich tot de onze- kerheid en misleiding van buitenbijbelse bronnen (bv. fictie, films en de niet-Christelijke godsdien- sten) wenden om iets over Jezus te leren. Door deze kanalen wordt een brede stroom leugens en valse voorstellingen de wereld ingestuurd en wordt het mensdom van zijn enige betrouwbare en vaste grondslag van de waarheid ontdaan.

In tegenstelling tot wat het Jezus Seminarie en de Unisa-conferentie doen om Jezus beter te leren kennen, krijgt elk mens de beproefde raad: “dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is” (2 Tim. 3:15).

De Heer Jezus openbaart Zichzelf als Verlosser aan de wereld door de verkondiging van zijn Woord (Joh. 17:20). In associatie met het Woord van God overtuigt ook de Heilige Geest mensen van Christus en zijn evangelieboodschap (Joh. 16:13-14). Hiernaast is er in de bijna tweeduizend jaar van kerkgeschiedenis een grote wolk van getuigen van de liefde van God, dat aan een gevallen mensdom bewezen wordt door de enige Redder en Leidsman, Jezus Christus (Heb. 12:1-2).

Een Vriendelijke uitnodiging

Ik wil graag weer, zoals hetgeen ds. E. Zevenster en ik een aantal jaren geleden per brief aan zowat tachtig theologen bij Unisa gedaan hebben, een vriendelijke uitnodiging richten aan theologen en godsdienstwetenschappers in ons land, om hun standpunten ten opzichte van Jezus Christus op- nieuw in het licht van bijbelse uitspraken te evalueren en biddend in overweging te nemen. Er staat geweldig veel op de spel: ten eerste uw eigen zieleheil, daarna die van uw studenten die door u op- geleid worden, en uiteindelijk ook de kerken en de bredere gemeenschap die door u bediend wordt.

Wij leven in een tijd van grote veranderingen in ons land én in de wereld. Academici hebben een grote invloed op het bepalen van de toekomstige koers van onderwijs, godsdienstbeoefening en verwante disciplines. De populaire stroom van het denken is die van het holisme³, de synthese⁴ en eenwording als bouwstenen voor een nieuwe wereldorde. Het godsdienstige syncretisme⁵ wat hieruit voortvloeit, is absoluut schrikwekkend. Dit houdt het einde in van een fundamenteel Christelijke benadering in verscheidene openbare structuren, inclusief het Christelijk onderwijs in staatsscholen.

Het is juist op dit terrein van botsende ideologieën dat de uitspraak van de ware [bijbelse] Jezus duidelijk moet gehoord worden: “Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Joh. 14:6). “Wie met Mij niet is, die is tegen Mij” (Matt. 12:30). “Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Matt. 11:28).

Als wij Jezus Christus niet erkennen, belijden en aanbidden voor wie en wat Hij is, dan betekent dat ons einde. Een leven dat niet op de Rots, Jezus Christus, is gebouwd, zal zeker in de storm van Gods oordeel omkomen. Ditzelfde geldt ook voor een land dat geen Christelijke standaarden wil aanvaarden en toepassen. De dagen van zo’n koninkrijk zijn geteld.

Zoek dan geen populariteit door in het huidige klimaat van openlijke compromissen en samengroeiing met een antichristelijk bestel, de ware Jezus te verloochenen, en vreemde godsdiensten de hand te reiken. Die uitwissing van grenzen (ook dogmatische grenzen) bereiden de weg voor van de universele wereldmessias van alle geloven. Deze zal de grote tegenstander van de ware Jezus zijn, en de verpersoonlijking van al de valse voorstellingen die nu van Hem gemaakt worden.

In dit late uur uur, waar een misleid mensdom openlijk met God en zijn Zoon de spot drijft, het gezag van zijn Woord verwerpt, en de evangelieboodschap minacht, wordt nog steeds genade aangeboden aan degenen die misleid werden:

“Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos, ongelovig hart, om af te wijken van de levende God” (Heb. 3:12).

“Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet” (Heb. 3:7-8).

(PS: Als antwoord op het boek **Images of Jesus** bieden wij u het boekje aan **Wie is Jezus?** door prof. J.S. Malan. Dit is ook in het Engels beschikbaar als **Who is Jesus?** U kan dit tegen R4 elk, postgeld ingesloten, bestellen bij ‘Die Basuin, Posbus 31378, Totiusdal 0134, RSA’. Dit maakt deel uit van een stel van 12 boekjes over de fundamentele Christelijke waarheden van de Bijbel. Het hele stel kost R40,00 postvrij)⁶.

Joodse geleerde schrijft over Jezus

Een onlangs gepubliceerd boek, **Jesus**, door prof. David Flusser, bevat informatie en beschouwingen over wat thans een grote reactie uitlokt in Christelijke én Joodse kringen. Flusser is een afgetrede professor van de Hebreeuwse Universiteit in Jeruzalem. Hij wordt als de voornaamste Israëli- navorser beschouwd over de Tweede Tempel periode (de tempel van Herodes), het leven van Jezus en de geschiedenis van de vroege kerk. De nieuwe uitgave van zijn boek is het product van een levenslange navorsing in de Evangeliën, Joodse, Christelijke en andere klassieke bronnen, alsook archeologisch onderzoek over het betrokken tijdperk.

Een van de besprekingen in Flussers boek is gebaseerd op de vraag wat Jezus aan zijn discipelen gevraagd heeft:

³ **Holisme**: opvatting dat er een samenhang bestaat in de werkelijkheid die enkel uit een beschouwing van het geheel blijkt en niet terug te vinden is in de onderdelen (Van Dale-cdrom)

⁴ **Synthese**: de combinatie van de partiële waarheden van these en antithese tot een hogere vorm van waarheid, vgl. dialectiek (F.A. Schaeffer)

⁵ **Syncretisme**: versmelting van wijsgerige en religieuze opvattingen en meningen van verschillende herkomst, zonder dat de tegenstrijdigheden worden opgeheven en een synthese wordt bereikt (Van Dale-cdrom).

⁶ Nu vrij beschikbaar op: <http://www.bibleguide.com/articles/afrikaans/>

“Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben? En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten. Hij zeide tot hen: **Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?** En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God” (Matt. 16:13-16).

Over Jezus' tweede vraag: “Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?” zegt Flusser het volgende:

“Ik ben ervan overtuigd dat het verslag betrouwbaar is dat de Gekruisigde aan Petrus is verschenen, daarna aan de twaalven en daarna ook bij één gelegenheid aan meer dan 500 broeders ... De laatste maal is hij ook aan Paulus verschenen, op de weg naar Damascus ... (zie 1Kor 15:5) ...

“Toen Jezus de hogepriester zijn vraag over zijn Messiasschap beantwoordde met de woorden: ‘Ik zeg u: Van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, zittende ter rechter[hand] van de kracht [Gods]’ (Matt 26:64), geloofde Hij dan dat hij het lot zou ontvluchten dat op hem betrekking heeft? Of, wat waarschijnlijker is, geloofde hij dat hij uit de doden zou opstaan? Hoe het ook zij, de hogepriester verstond het goed wat Jezus door zijn woorden te kennen gaf: dat hij de Messias is” (blz. 154-155).

De gevolgtrekkingen van Flusser moeten gezien worden in de context van het theologische debat over Jezus' beschouwing over Zichzelf – wie heeft Hij gedacht en gezegd dat Hij was? In de beschermde academische wereld heeft de liberale theologie vier decennia de visie gehuldigd dat de **Christologie** (*het geloof dat Christus de eeuwige Zoon van God is, die vlees is geworden om te lijden en te sterven voor onze zonde, en die teruggekeerd is naar zijn troon om te regeren en over allen te oordelen*) het product is van de niet-Joodse kerk omstreeks de derde eeuw.

Flusser weerlegt hier deze visie en biedt getuigenis aan van het geloof in een Messias die o.a. in de laatste dagen als rechter zal optreden (*om het koren van het onkruid te scheiden, of de schapen van de bokken, zoals Jezus dit stelde*). Deze ideeën waren niet tot Jezus en zijn discipelen beperkt. Er was ook een algemene Messiaanse verwachting in de tijd van de Tweede Tempel. De prediking van de apostelen dat Jezus de Messias is, was sterk op Jezus' zijn eigen onderricht over zijn zending op aarde gefundeerd.

Het getuigenis van Einstein over Jezus

Het volgende is deel van een onderhoud dat jaren geleden met de wereldberoemde wetenschapper, Albert Einstein, gevoerd werd en in de *Saturday Evening Post* gepubliceerd werd:

Vraag: In welke mate is u door het Christendom beïnvloed?

Antwoord: Als kind heb ik onderricht ontvangen in zowel de Bijbel als de Talmoed. Ik ben een Jood, maar ik ben bekoord door de schitterende Persoon van de Nazarener.

Vraag: Hebt u Emil Ludwigs boek over Jezus gelezen?

Antwoord: Emil Ludwig zijn Jezus is vlak. Jezus is té majestueus voor de pen van praatjesmakers, hoe kundig zij ook mogen wezen. Niemand kan het Christendom met een kwinkslag (Fr. *bon mot*) omschrijven.

Vraag: Aanvaard u het historische bestaan van Jezus?

Antwoord: Ongetwijfeld! Niemand kan de Evangelieën lezen zonder de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus te ervaren. Zijn persoonlijkheid is de polsslagen van elk woord. Geen mythe is met zulk een leven gevuld.

Wat is waar geloof?

De verscherpte aanslag die in de afgelopen tijd uit de academische (theologische) wereld op de **Jezus van geloof** gemaakt wordt, onderstreept een feit erg duidelijk, nl. de rol van het geloof in de mens zijn begrip van en verhouding tot Jezus Christus als **Heer** en **Zoon van God**. Zonder geloof kan Hij niet ten volle gekend worden.

De hele wereld wordt geestelijk gesproken in louter twee groepen ingedeeld, nl. **gelovigen** en **ongelovigen**. In de groep van ongelovigen zijn er ook vele kerkgangers die de Heer met hun lippen dienen, maar hun hart is ver van Hem verwijderd. Zij associëren zich op verstandelijke vlak (op grond van familie- of volkstradities) met het Christendom, maar hun hart is niet door de wedergeboorte nieuw gemaakt. Zulke mensen worden **schijnheiligen** of **vormgodsdienstigen** genoemd omdat zij slechts een uiterlijke gedaante van godzaligheid hebben. Zij hebben nog geen **geloofsverhouding met Jezus** en houden zich bezig met **opinies over Jezus**. Zij kunnen dus niet in genade en kennis van Jezus toenemen.

Geloofsaanvaarding

Geloof is niet een functie van het menselijke brein, maar een gave die God door de Heilige Geest aan mensen verleent. De zintuigen en het brein van de mens spelen wel een belangrijke rol in het verkrijgen van geloof, maar deze kunnen niet het geloof zelf voortbrengen:

“Want een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. Hoe zullen zij dan [Hem] aanroepen, in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij [in Hem] geloven, van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die [hun] predikt? ... Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods” (Rom. 10:13-14, 17).

Het is dus duidelijk dat de mens eerst op een verstandelijk vlak van de basisfeiten omtrent zijn zondigheid en verloren toestand, alsook van de genade van God en het verzoeningswerk van Jezus Christus aan het kruis, moet kennis nemen vooralleer hij gered kan worden. Hij moet aan evangelische prediking blootgesteld worden. Het woord van God moet in gesproken (of geschreven) vorm aan hem geopenbaard worden. Het is eerst op dit punt dat het ware geloof ter sprake komt.

De feiten omtrent de evangelieboodschap worden niet slechts tot het verstand van de mens gericht maar ook tot zijn **hart** [of **geest**]. Het verstand kan slechts aanvaarden wat binnen het raamwerk van de logica redelijk klinkt. Het hart functioneert echter op een dieper, geestelijk vlak en is van geloof afhankelijk om de waarheid te aanvaarden. Er moet dus een **geloofsaanvaarding** van bepaalde feiten tot stand komen. Wanneer het evangelie zo aanvaard wordt, wordt een **ongelovige** tot een **gelovige** herschapen; doodsheid verandert in leven en de duisternis gaat over in licht.

De oorsprong van geloof

De vraag is: hoe kan de mens iets in het geloof aanvaarden als hij van nature een ongelovige is en geestelijk dood? Hoe kan hij in een bijbelse zin **geloven** als hij met zijn verstand slechts bepaalde dingen kan aannemen die niet op het vlak van een waar geloof liggen? Het antwoord ligt in de dynamische kracht van het Woord van God: “Zo is dan het geloof ... door het Woord Gods” (Rom. 10:17). Wat voor een uniek attribuut heeft dit Woord dan?

“Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling van de ziel, en van de geest, en van de samenvoegselen, en van het merg, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten” (Heb. 4:12).

Prof. Walvoord en Zuck (*The Bible knowledge commentary*, blz. 789-790) zegt het volgende over dit vers:

“Het Woord van God is levend (*zōn*) en krachtig (*energes*). De indringende kracht daarvan is groter dan die van enig tweesnijdend zwaard en bereikt het diepste wezen van een persoon omdat het de gedachten en roerselen van zijn hart openbaart. Het is in staat om duidelijk te kunnen onderscheiden tussen wat geestelijk in een mens is en wat van zijn ziel [het intellect, wil en emoties] afkomstig is. Hier dringt het zwaard door, tot bij de scheiding van de ziel en de geest, en doet dit zelfs wanneer de elementen zo sterk met mekaar verenigd zijn als de gewrichten en het merg. Het innerlijk leven van een Christen is soms een vreemd mengsel van beweegredenen, waarvan sommige oprecht geestelijk en andere volkomen menselijk zijn. Een bovennatuurlijk hulpmiddel zoals het Woord van God is nodig om onderscheid te

maken en te openbaren wat geestelijk is en wat vleeselijk. Mensen hebben soms de indruk dat hun zekere stappen uit zuivere geestelijke overwegingen voortkomen, terwijl deze, zoals het Woord van God hun zal aantonen, uit ongelof kunnen geboren zijn”.

Het Woord van God dat gelezen of verkondigd wordt, wordt door de werking van de Heilige Geest levend gemaakt zodat haar stem diep in ons hart gehoord kan worden; daarom is dit een *levend* Woord. Jezus heeft gezegd: “De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven” (Joh. 6:63). Dit overtuigt ons van onze zonde, als de oorzaak van onze geestelijke doodsheid, maar brengt ook de blijde boodschap van zondevergeving en een nieuw leven in Christus tot onze kennis.

Zo’n persoon is een ontwaakte zondaar en moet op grond van de feiten waarvan hij nu verstandelijk en geestelijk bewust geworden is, een besluit nemen. De Heilige Geest die hem van zijn zonde overtuigd heeft, alsook van de Heer Jezus die gekomen is om te zoeken en te redden wat verloren is, verleent hem het vermogen om te kunnen geloven (bekeringsgenade). Hij kan zich dus nu bekeren en een zaligmakend geloof in de Heer Jezus beoefenen. Mensen reageren echter verschillend op de evangelieboodschap:

- Sommigen verwerpen het Woord door: het te betwijfelen, het niet als het geïnspireerde Woord van God te erkennen, als irrelevant voor de 21ste eeuw te beschouwen, als een hard woord van hun af te stoten, of door zich van haar eis (bv. wedergeboorte) af te maken en als onnodig voor gedoopte kerkleden te beschouwen. Door dit te doen, weerstaan zij ook de pleitende stem van de Heilige Geest die door het Woord spreekt, en blussen Hem in hun levens uit. Hierdoor perken zij zichzelf in tot de categorie van ongelovigen, al proberen zij toch godsdienstig over te komen. De godsdienst van zulke mensen is niet op de verzoening van Jezus Christus gebaseerd, maar op eigengerechtigheid (goede werken). Zij kennen niet de **Jezus van geloof**, en verwerpen Hem gemakkelijk als de **cultische Jezus** die aanbeden wordt.
- Sommigen horen slechts het Woord, en op grond van haar goed-nieuws-element nemen zij het **met blijdschap** aan. Blijdschap duidt op een emotionele reactie en niet op geloof, daarom houden zulke valse bekeringen niet lang stand (Matt. 13:20-21). Vele van deze mensen dragen een geestelijke façade door bij een kerk aan te sluiten en aan zekere activiteiten deel te nemen. Zij prijzen ook de Heer met hun lippen, handen en voeten, maar geven daardoor slechts uiting aan godsdienstige sentimenten en emoties (ongeveer zoals Saul naar de harpmuziek geluisterd heeft). Hun hart is echter, geestelijk gesproken, koud en donker. Er zijn ook vele donkere kuilen in hun levens, als broeiplaatsen voor zonde.
- Degenen die hun harten openstellen en de evangelieboodschap aanvaarden, ontvangen de genade om Jezus in het geloof als Verlosser te erkennen en aanvaarden. De Heilige Geest herschept hun donkere, zondige harten tot tempels van God. Hij geeft hen het geestelijk inzicht (verlichte ogen van het verstand) en de beweegredenen om de gekruisigde en verrezen Heer Jezus als de Verlosser van de wereld aan anderen te verkondigen.

Het is spijtig genoeg zo dat een waar geloof niet een van de kenmerken zal zijn van de eindtijdse wereldgemeenschap: “Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?” (Luk. 18:8). Hij zal veel godsdiensten aantreffen – zelfs een hele wereld die verwonderd achter een valse christus aangaat en deze aanbidt (Op. 13:3, 4, 8) – maar geloof in de ware Christus zal tot een kleine minderheid beperkt zijn.

Wij leven in een tijd waarin de ware **Jezus van geloof** verworpen wordt ten voordele van populaire vervalsingen. Op die manier wordt de weg voor de verschijning van de kosmische christus voorbereid, die door de Bijbel **de mens der zonde** en **tegenstander van God** genoemd wordt (2 Thess. 2).

De vraag is: “Aan de kant van **welke Jezus** staat u – de wáre Jezus van geloof, die Zichzelf door zijn onfeilbare Woord, zijn Geest en door vele getuigen geopenbaard heeft, óf de valse Jezus die door demonische beïnvloeding gecreëerd wordt om bij de gevallen mens zijn verwrongen ideeën, het ongelof en zijn humanistische structuren in te passen?”

Geloof en een gereinigd geweten

Door dr. Andrew Murray

“Daar wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, [door] Zijn vlees; En [daar wij hebben] een grote Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, [onze] harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water” (Heb. 10:19-22).

Neem tijd om het Woord in uw hart te laten doordringen en te bewaren, terwijl u voortdurend uw vertrouwen in de Heer Jezus stelt. Dit is het geloof in de reddende Christus, niet een geloof in een *onpersoonlijk* woord. De beloften in de Bijbel moeten in gebed tot de Heer Jezus aangenomen en in zijn Naam toegeëigend worden, vóór dit in uw leven van kracht zal worden.

“Laten wij naderen ... de harten door besprenkeling gezuiverd van het kwaad geweten” (Heb 10:22). Het hart is het centrum van het menselijk leven, en het geweten is weer het centrum van het hart. Door het menselijk geweten kent u uw verhouding met God. Een slecht geweten zegt u dat niet alles recht is tussen u en de Heer – niet alleen het feit dat u zondigt, maar dat u zondigt betekent een vreemding van God. Een goed of schoon geweten getuigt van een leven dat voor God aanvaardbaar is (vgl. Heb. 11:5). Als u het heiligdom wilt betreden, moet uw hart van een slecht geweten gereinigd worden. Besprenkeling met het bloed van Christus zal uw geweten en hart reinigen zodat u God kan dienen zonder over onbeleden zonden aangeklaagd te worden.

Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen (Heb. 11:6). Wij moeten het heiligdom met volle geloofsverzekering betreden. De kracht van het bloed van het Lam heeft de zonde zó volkomen overwonnen dat niets ons van de gemeenschap met God kan afhouden. Wij hebben een Hoge priester die volkomen kan redden, al degenen die door Hem tot God gaan. Wij moeten in geloof hiervan ten volle verzekerd zijn. Hij helpt ons om ons deze waarheden in het geloof toe te eigenen. Door Hem aan te zien, zijn wonderlijke liefde, zijn volmaakte verzoeningswerk, zijn kostbare bloed waarin kracht tot redding en reiniging is, wordt geloof in ons opgewekt en versterkt. Hij wekt niet alleen geloof op door zijn Heilige Geest in onze harten, maar houdt dit ook in stand en versterkt het. Onthoud dat geloof door het Woord van God komt; niet door de letter van het Woord, maar het Woord als de stem van de Heer Jezus. In Hem is elke belofte in het Woord ja en amen.

Verdere stellingen over geloof

Een gebrek aan geloof is het enige wat Christus zijn volgelingen kwalijk neemt. Hij heeft hun nooit iets verweten over een gebrek aan intellect, culturele bagage of materiële bezittingen. De afwezigheid van geloof, of een zwak geloof, is de voornaamste reden voor hun vrees, problemen en wanopvattingen.

Het eerste goede werk wat u ooit kan doen is in de Heer Jezus Christus te geloven. Totdat u dit gedaan hebt, zijn al uw werken, gebeden en goede voornemens tevergeefs.

Het geloof dat u hebt, zal getoetst worden. De Heer bouwt nooit een schip dat niet op de zee wordt uitgestuurd.

De enige kroon die een gelovig en getrouw persoon ooit van de wereld of van een wereldse (vleeslijke) kerk zal krijgen, is een doornen kroon.

De eenvoud van een leven van geloof heeft een bekoring die slechts door diegene gekend kan worden die dit deelachtig is geworden.

“Zonder geloof echter is het onmogelijk Hem te behagen” (Heb. 11:6) .

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be Homepage: <http://users.skynet.be/fa390968/>